

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobkyne: **L., .bytom X.** proti žalovanej: **Sociálna poisťovňa ústredie**, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8 o preskúmanie rozhodnutia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. marca 2011, č. k. 24S/27/2010-47, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 23. marca 2011, č. k. 24S/27/2010-47, **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovanej číslo 224-6303/2009 zo dňa 23. novembra 2009 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava č. 300-4441/2009/MF zo dňa 24. júla 2009, **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanej na ďalšie konanie.

Žalovaná **j e p o v i n n á** do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške **226,52 €**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 23. marca 2011, č. k. 24S/27/2010-47, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 224-6303/2009, zo dňa 23. novembra 2009, ktorým bolo odvolanie žalobkyne zamietnuté a potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava, č. 300-4441/2009/MF z 24. júla 2009, ktorým

pobočka Sociálnej poisťovne rozhodla, že žalobkyňa nemá nárok na úrazový príplatok počas dočasnej práceneschopnosti v dôsledku úrazu zo dňa 29. apríla 2009.

Krajský súd konštatoval, že žalobu bolo potrebné zamietnuť, lebo správny orgán rozhodoval v intenciách zákona, dôkazy, ktoré predložil správny orgán a aj žalobkyňa a na základe ktorých správny orgán založil svoje rozhodnutie nie sú pochybné a vykonané dôkazy logicky robia možný skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel, pričom rozhodnutie správneho orgánu nemožno považovať ani za nehumánne, neefektívne, alebo nemorálne. Na priznanie úrazového príplatku bolo potrebné podľa prvostupňového súdu preukázať splnenie podmienok uvedených v § 8 zákona o sociálnom poistení. Za nepochybné považoval, že v zmysle § 8 ods. 1 prišlo na strane žalobkyne k poškodeniu zdravia, ale v zmysle § 8 ods. 1 písm. a/ žalobkyňa úraz neutrpela pri plnení pracovných úloh, alebo služobných úloh. Za plnenie pracovných úloh by sa dala považovať účasť na predmetnom mítingu organizovanom zamestnávateľom za účelom zvyšovania kvalifikácie. Táto podmienka u žalobkyne splnená bola, lebo k poškodeniu zdravia prišlo na podujatí organizovanom zamestnávateľom, avšak nie pri plnení pracovných úloh, lebo športovú činnosť – hranie tenisu v rámci programu zjavne nemožno považovať za plnenie pracovných úloh. Plnenie pracovných úloh nastáva až samotným zvyšovaním kvalifikácie, t.j. účasťou na samotnej prednáške a vzdelávacom programe. Krajský súd dospel k záveru, že ak prišlo k poškodeniu zdravia pri športových aktivitách predpokladaných programom nejde o priamu súvislosť s plnením pracovných alebo služobných úloh, ale len o nepriamu súvislosť, čím nie je naplnený zákonný predpoklad priamej súvislosti.

Proti rozsudku krajského súdu včas podala odvolanie žalobkyňa a žiadala, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zmení tak, že zruší rozhodnutia správnych orgánov alebo zruší rozsudok krajského súdu a vec vráti na ďalšie konanie. Krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalobkyne krajský súd správne aplikoval ustanovenie § 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, avšak nesprávne vyložil aplikovanie odseku 5 písm. c/ tohto paragrafu na daný skutkový stav a opomenul aplikovanie § 8 ods. 4 písm. c/ zákona o sociálnom poistení, keď tu poukazoval na termín „činnosť“, ktorá je predmetom pracovnej cesty alebo služobnej cesty. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozsudok Okresného súdu v Žiline č. k. 8C/73/2006 zo dňa 25. apríla 2007 a rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k.

5Co/203/2007 zo dňa 20. mája 2008, ktoré riešili obdobnú situáciu, kedy došlo k spôsobeniu úrazu pri vyslaní zamestnanca na pracovnú cestu, ktorej súčasťou bola určená športová aktivita, pri ktorej bol zamestnancovi spôsobený úraz, ktorý bol vyhodnotený ako pracovný, pričom oba sudy poukázali na potrebu vychádzať z účelu zákonníka práce, ako aj účelu zákona o sociálnom poistení. Keďže zamestnanec vykonával činnosť, ktorá bola predmetom pracovnej cesty (i keď to bola športová aktivita), nie je potrebné zohľadňovať význam ďalších zákonných pojmov – teda výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru alebo inú činnosť vykonávanú na príkaz zamestnávateľa. Je preto namieste, prikloniť sa aj v tomto prípade k širšej interpretácii pracovného úrazu pri vykonávaní inej činnosti na pokyn zamestnávateľa podľa § 220 ods. 1 zákonníka práce.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania, v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne je potrebné vyhovieť.

Podľa § 195 ods. 1 zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

Podľa § 83 zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z. z. poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec, okrem sudcu a prokurátora a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpeli pracovný úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

Pokiaľ zamestnávateľ úraz neuzná za pracovný, môže sa zamestnanec obrátiť na súd. Spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom o základe nároku poškodeného zamestnanca na jednotlivé plnenia, vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, treba považovať aj naďalej za *spor vyplývajúci z pracovnoprávneho vzťahu*.

Nie každý úraz, ku ktorému dôjde v pracovnom čase v priestoroch zamestnávateľa alebo na pracovisku možno automaticky označovať za úraz pracovný. O otázke, či ide alebo nejde o pracovný úraz Sociálna poisťovňa nie je oprávnená rozhodovať.

Prejednanie a rozhodnutie veci, ktorej predmetom je určenie, že určitý úraz je pracovný, patrí v zmysle § 7 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 14 Zákonníka práce do právomoci všeobecného súdu.

V danom prípade *zamestnávateľ* žalobkyne písomnosťou zo dňa 4. mája 2009 (oznámenie poistnej udalosti), adresovanou žalovanej, *úraz žalobkyne výslovne uznal za pracovný. Takéto vyhlásenie (uznanie) zamestnávateľa je pre Sociálnu poisťovňu záväzná, pokiaľ neplatnosť tohto právneho úkonu neuplatní žalobou na súde v občianskoprávnom konaní.*

Odvolací súd zdôrazňuje, že úlohou súdov v konaní podľa piatej časti O.s.p. (správne súdnictvo) nie je riešiť otázku či úraz je pracovný alebo nepracovný. Riešenie takej otázky spadá do právomoci všeobecného súdu v občianskoprávnom konaní podľa prvej, druhej a tretej časti O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 O.s.p.).

V ďalšom konaní bude úlohou žalovanej vrátiť spisový materiál pobočke ako správne orgánu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie o nároku žalobkyne na úrazovú dávku, pričom oba správne orgány sú v novom konaní viazané právnym názorom odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a úspešnej žalobkyne ich náhradu priznal vo výške 226,52 € vyúčtovania predloženého právnym zástupcom žalovanej, ktoré považoval za správne.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská